

[Bjørn Elmquist]

Jeg skal først gøre et par korte bemærkninger om de to ændringsforslag i betænkningen. Til ændringsforslag nr. 1 vil jeg sige, at vi i mit parti kan tilslutte os det. Vi lægger specielt vægt på at få understøttet det, som står i sidste afsnit i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1, nemlig at vi ikke hermed så at sige er gået til tilståelse i den sag, som i øjeblikket verserer for Menneskerettighedskommissionen og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Der kører som bekendt en klagesag i forbindelse med den såkaldte Hauschildtsag herhjemme, og Menneskerettighedskommissionen har over for den danske stat påpeget, at der er problemer, som man ønsker videreføret og måske i sidste instans en dom afsagt for så vidt angår spørgsmålet om habilitet i domstolsbehandlingen af varetægtsfængslingen.

At vi her går med på denne særlige regel, der skal hindre diskussion om habilitet og inhabilitet på dette område, betyder ikke uden videre, at vi dermed på forhånd har strakt våben og erkendt, at den generelle regel i disse sager i øvrigt er forkert og i strid med Menneskerettighedskonventionen og bestemmelserne om en fair trial i artikel 6.

Dernæst til ændringsforslag nr. 2, det om at fjerne muligheden for at varetægtsfængsle i sager, som har med uagtsomt manddrab i forbindelse med sprituskørsel at gøre. Vi mener, at vores udgangspunkt var forsvarligt og stadig er forsvarligt, nemlig at man i disse tilfælde også kunne varetægtsfængsle. Man kan meget vel lave en konstruktion, hvor man siger, at den, der i beruset tilstand sætter sig ind i en bil bag rattet, må være klar over, at vedkommende foretager en handling – og det sker jo med fuldt forsat – der er så farlig, at den meget let kan risikere at ende med et uforsæligt manddrab. Men på den anden side vil vi ikke gå så meget imod, at vi vil fastholde det over for det ændringsforslag, der er fremkommet her i betænkningen, og vi vil fastholde det, der var hovedsigtet med forslaget i sin tid fra justitsministeren, nemlig at udvide fængslingsadgangen i grove voldssager.

Der har været en generel diskussion om dette her, og jeg kan også forudse, at den kommer om et øjeblik igen med fornyet styrke, men mit parti fastholder det synspunkt, at dette er et rigtigt forslag, og vi mener også, at vi kan forsvare det i den diskussion om

dansk overholdelse af menneskerettighederne. Vi vil afvise de forsøg, der måske vil blive gjort på at bruge den sag, jeg netop nævnte for et øjeblik siden i Strasbourg, altså Hauschildtsagen, som et bevis på, at man i Menneskerettighedskommissionen er utilfreds med de danske regler om varetægtsfængsling. Det, den sag dannede handler om, er alene habilitetsspørgsmålet. Der har ikke været tale om, at de danske regler i øvrigt skulle være i strid med Menneskerettighedserklæringen eller diverse rekommandationer fra Ministerkomiteen i Europarådet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Bjørn Elmquist havde nogle betragtninger over, hvordan man ser på de hidtil gældende regler for varetægtsfængsling i Danmark. De er ikke til domsafgørelse i Strasbourg, understregede hr. Bjørn Elmquist. Nej, det er rigtigt, men det er rigtignok også værd at understrege, at det er de hidtil gældende. Noget andet er situationen efter, hvis det går så uheldigt, at dette lovforslag bliver vedtaget. Så er det en helt anden situation, man har skabt.

Ebba Strange (SF):

Da vi førstebehandlede dette lovforslag, var vi i den noget ejendommelige situation i forhold til, hvad vi er vant til i Folketingets retsudvalg, at forslaget ikke havde været sendt ud til høring, inden vi behandlede det første gang. Imidlertid er høringssvarene indløbet under retsudvalgets behandling af denne sag, og den opfattelse, vi i Socialistisk Folkeparti gav udtryk for ved førstebehandlingen, er i fuldt mål blevet bekræftet i en lang række af de høringssvar, der er indkommet.

Da jeg ved, at det kniber for Folketingets medlemmer, naturligvis, at følge med i, hvad der kommer til alle udvalgene – det ville være en håbløs opgave – skal jeg tillade mig at bruge denne anden behandling til at fortælle ikke mindst de socialdemokratiske medlemmer af Folketinget, hvad det er for høringssvar, vi har fået, hvad der står i dem, og hvad det er, Socialdemokratiet er i færd med, hvis de denne gang efter ni års tovtrækkeri med de Konservative bøjer sig for forslaget.